

DE MOOISTE JAREN VAN ONS LEVEN

De Vakverbonden in Nederland hebben het initiatief genomen tot een nationale campagne, waarbij aan alle arbeiders de vraag wordt gesteld recht op de man af:

Wilt U één uur loon afstaan ten behoeve van hen, die de weg naar de vrijheid kozen? Van hen, voor wie vrijheid precies hetzelfde betekent als voor U en voor mij: vrijheid van geloof en van meningsuiting, vrijheid om voor zichzelf en zijn gezin een menswaardig bestaan op te bouwen, vrijdom van vrees en gebrek.

Toen het bericht aangaande dit besluit mij bereikte, kon ik mijn oren niet geloven. Want hier, voor het eerst op een zodanige schaal, komen niet de Regeringen der Verenigde Naties, maar komen de *volleren* der Verenigde Naties naar voren en verklaren zich door hun daad solidair met die ontehbaren, die zich nergens meer speciaal thuis gevoelen, voor wie aardrijkskunde een pijnlijke herinnering is geworden en geschiedenis een nutteloos vak schijnt. Die miljoenen stroomden over de grenzen op de critieke momenten van de na-oorlogse ineenstorting, of zij slopen door Niemandstand, alleen in het donker. Zij bevokten de wegen met hun bundeltje aards bezit op een kinderwagen, zij werden in goedertewagens om elkaar gepakt als overtollegeoederters van een oververzadigde wereld, zij zielden armzalige bootjes over zeeën niet in kaart gebracht, zij kwamen uit de kampen voor krijtsgevangenen of dwangarbeiders, en zijn nu..... vrij!

Zij wil jongens en meisjes — het konden Uw en mijn kinderen zijn — vakscholing doen geven in de landen waar zij thans verblijven, opdat zij als volwaardige arbeidstrachten straks hun bijdragen tot de samenleving zullen leveren. Zij wil boerengezinnen op leegstaande verwallen erven plaatsen en hen helpen

andere bewezen heeft te beseffen wat solidaariteit is, komt in beweging. Zij komt in beweging, niet om een aalmoes te geven, want dat past niet ten aanzien van een medemens die het grote besluit nam om al zijn bezittingen achter te laten en de weg naar Vrijheid te kiezen.

— voorsbunds — witsicht- en vruugdeloze toekomst.

FOTO ONDER: Knijpt deze sfeer Uw heel dicht bij de gedachte, dat tien jaren dit de sfeer is, waarin onze kinderen groot gebracht zouden moeten worden?

om op gang te komen, om de voren te trekken en de kippen te folkten. Zij wil arbeidersgezinnen bijstaan om grotere deels met hun eigen handen een primitieve verblijfplaats op te bouwen in streken, waar werk te vinden valt en de gezinsleden aan de slag kunnen komen.

Zij komt in beweging, op de meest persoonlijke en dus de meest sprekende wijze, en betreft elk van haar leden in de verantwoordelijkheid voor zijn broeder, die recht heeft op zijn daad van solidaariteit.

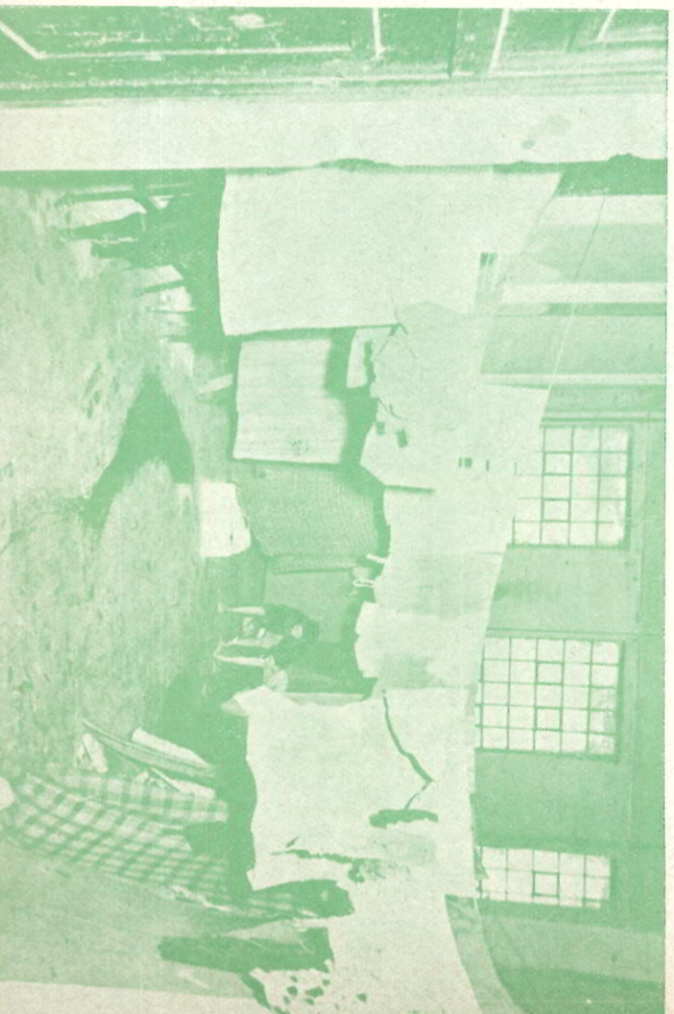
Graag wil ik U persoonlijk proberen te zeggen, wat deze daad voor mij betekent. Er zijn in de afgelopen jaren perden geweest, dat ik er geen gat meer in zag, dat ik mijn moed om verder te ploeteren telkens weer bij elkaar moest schrapen, omdat het probleem van de honderdduizenden vluchtelingen zo on-eindig veel groter is dan de middelen, welke beschikbaar waren. Nog drukkender was echter het feit, dat het scheen alsof de mensheid besloten had om de verantwoordelijkheid daarvoor op de Regeringen af te schuiven en zich er verder weinig of niets van aan te trekken.

Hier komt de arbeidersbeweging in Nederland, en tikt mij op mijn vingens, Goddank! Het gaat in Nederland bebeginnen, dank zij deze actie van werkgevers en werknemers, en voor onze vluchtelingen begint iets aan de einder te gloriëren: een schakel van acties — naar Nederland's voorbeeld — in de vele landen, waarin de arbeidersbeweging weet, wat solidaariteit is.

G. J. van Heuven Goedhart.

FOTO BOVEN: Zo groeten kinderen op: in de beklemmende greep van een voorsbunds — witsicht- en vruugdeloze toekomst.

FOTO ONDER: Knijpt deze sfeer Uw heel dicht bij de gedachte, dat tien jaren dit de sfeer is, waarin onze kinderen groot gebracht zouden moeten worden?

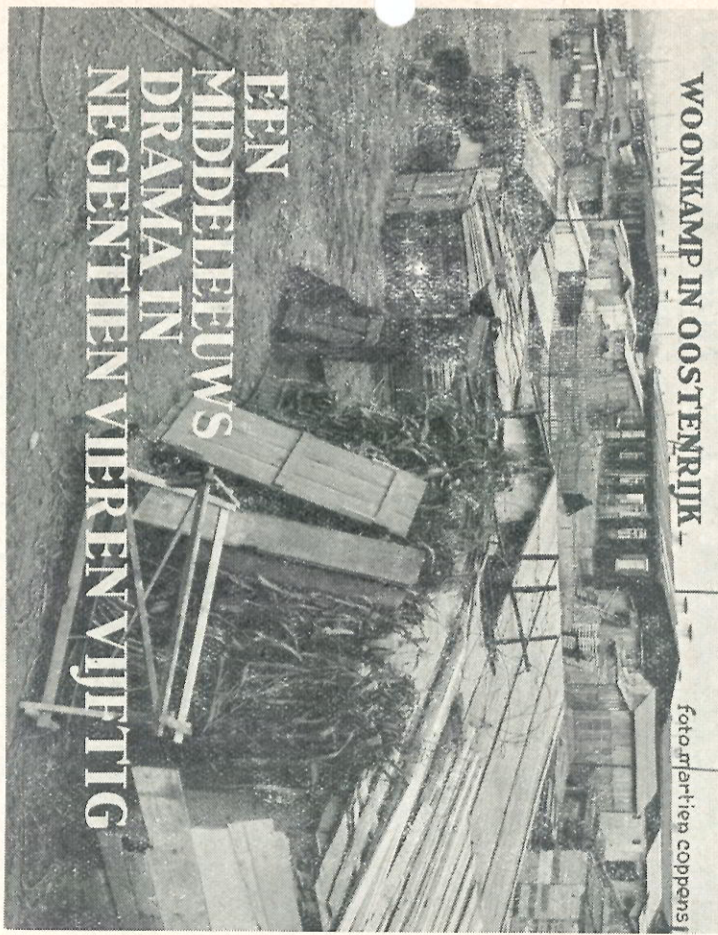

EXTRA EDITIE
N 398

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGAAN van VAN DER HEEM N.V., DEN HAAG · HOLLAND
Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V., en Eerste Nederlandse Auteursrechtenfabriek N.V.

WOONKAMP IN OOSTENRIJK — foto: Martien Coppens

EEN MIDDELEEUWS DRAMA IN NEGENTIEN VIJFENTIG

EEN MIDDELEEUWS DRAMA IN NEGENTIEN VIJFENTIG: dat is niet overdreven. Tienduizenden leven tien jaren na de bevrijding en nadat zijzelf de vrijheid verkozen onder omstandigheden, die in de Middelen eeuwen thuishoren.

In het gebied van Athene-Piraeus (Griekenland) liggen elf vluchtelingencentra, met bij benadering 1.300 bewoners. Deze centra, waarin niet voor voedsel voor de vluchtelingen wordt gezorgd, bestaan uit stampvolle, in verval zijnde gebouwen. In verscheidene gevallen zijn de kamers van deze gebouwen met dekens en stukken carton zo'n beetje in afzonderlijke ruimten verdeeld om althans een minimale mogelijkheid te scheppen om alleen te zijn.

In deze overvolle ruimten wonen, slapen, eten, koken en wassen hele gezinnen. In een van de centra, in Athene met 220 bewoners en vaak nog een aantal „door-gaande reizigers" zijn 10 primitieve open toiletten plus drie douches en acht gootstenen. In de slaapervertrekken moet worden gekookt op kleine open fornuizen.

De geur van drogende kleren, rook en van de toiletten doordringt alles. Een ander centrum, waarin 370 personen wonen, telt slechts 14 toiletten en geen douches of baden.

Een derde centrum, in een half gesloopte luxe villa, heeft 150 bewoners, doch maar 1 toilet. Hoewel dit gebouw in verregaande staat van verval verkeert en de muren van de kamers inzakken hebben alle pogingen betere accommodatie voor de bewoners te vinden gefaald.

In Griekenland zijn in het totaal 15.841 vluchtelingen.

Wij MOETEN wachten op UW daad!

Foto: Martien Coppens.

Samen

Zodis U allen bekend zal zijn, is er een landgenoot — mr. G. J. van Heuven Goedhart — die benoemd is tot internatonaal Hoge Commissaris voor de Vluchtelingen.

De heer Van Heuven Goedhart doet een beroep op alle Nederlanders hem bij te staan om de grote nood, waarin duizenden en tienduizenden verkeren, zoveel mogelijk te helpen lenigen.

Wijzelf zijn de ellende, welke wij in de oorlog geleden hebben, zeker nog niet vergeten. Ook van onze landgenoten hebben er duizenden in kampen gezocht en in Duitsland bloot gestaan aan alle mogelijke beproevingen. Wij kunnen ons dus indenken, wat dit betekent en hoe slecht ook deze stukkers er aan toe moeten zijn.

De pers en vele anderen doen een beroep op ons minstens een uur van ons salaris te offeren voor dit goede doel. Wij vinden, dat hier echter geen hwaang mag worden uitgeoefend, maar dat iedereen moet geven, wat hij redelijker wijze kan afstaan.

Mij bereiken vele verzoeken om bijstand en hulp. Niet altijd kan men daarvan voldoen, doch thans zou ik een beroep op U allen willen doen deze inzamelings te stemmen, omdat het doel hier — zijn medemens te helpen — wel een bijzonder goed doel is.

De opbrengst van de inzameling zal door de directie met eenzelfde bedrag worden verhoogd.

Ik hoop dat, waar wij gesten hebben hoe endrachtig wij elkaar in de oorlog steunden en hielpen, thans ook door ons allen in de zaki gelast zal worden om ons steentje bij te dragen om in deze grote nood en ellende verlichting te kunnen brengen.

Martien Coppens

L. W. VAN DER HEEM.

weekblad
het VDH-tje

Onder redactie van Carel Niermeier, Afd. Publiciteit Van der Heem N.V., Maanweg 256, 's-Gravenhage, telet. 723820, toestel 338 (mei. W. M. Vos). Gedrukt in eigen drukkerij, oplage 3500 exemplaren, door chef-drukker Biquet, opmaker Sebel en binder De Jong.

Van der Heem-actie

AAN DE VAN DER HEEM-SE ACTIE werken, behalve de collectanten, mede de dames Groeneweg en Pen en de heren L. W. en J. van der Heem, De Baar, Exers, Noord, Van 't Oever, Oosthoek, Schrevel, Van Sta-pete en Verdaasdonck.

WAT ANDERE NEDERLANDERS VOOR DE VLUCHTELINGEN DEDEN

Doet een goed voorbeeld goed volgen? Dan kunt U Uw hart ophalen, want talrijk zijn de staaljes van menslievendheid, door landgenoten ten beste gegeven in de actie voor de vluchtelingen.

Wij zullen U niet vervelen met een opsomming van midde gevers, doch enkele voorbeelden vermelden, waarbij meer het menselijk aspect dan het bedrag een rol speelt.

Mej. J. v. D. te Leiden f 250.— met de aantekening:

„Hierbij de verhoging met terugwerkende kracht, die ik heden als vroed-

's-Werelds grootste bedelaar: onverzettelijki

UNITED NATIONS HIGH COMMISSIONER FOR REFUGEES

ONZE LANDGENOOT Mr. G. J. van Heuven Goedhart is enkele jaren na de bevrijding door de Verenigde Naties aangeroepen het vraagstuk van de vluchtelingen over de gehele wereld op te lossen.

De Verenigde Naties kunnen zich niet keuzen feliciteren. „Van Haas-Gee" paart groot mededogen voor de verdrukten en zwakken aan een onbuigzame wil. Om zijn doel te bereiken — nu: alle van hun geoorloofde verdreven mensen weer een waardvolle toekomst te bieden — gaat hij voor niemand op zijf.

Hoeger het lot van de gestlagen mensen hem ter harte gaat, blijft uit de rol, die hij in het verzet heeft gespeeld als „Colonel Blake".

Vóór de oorlog een ongemakkelijke hoofdredacteur van De Telegraaf, werd hij al heel spoedig na de Duitse bezetting in de illegale pers (Het Parool) een dominerende figuur. Zo „gezocht" was hij bij de Duitsers, dat — met een opdracht van de illegale pers — Van Heuven Goedhart een schier bovenmenselijke ontspanning reis o'erde naar: via België, Frankrijk, de Ryvencen en Gibraltar, de rechte lijn op 17 juni 1944 Londen. „Colonel Blake" volbracht zijn missie.

Na de bevrijding werd hij hoofdredacteur van het nu bovengrondse Parool en ook hier — waar ik hem als „hoogste baas" had, heeft hij met de stichtmakers van de oorlogspresen een groot werk verricht.

Hij was een ongemakkelijk mens: voor ons én voor zichzelf.

Besefvande, dat zijn onverzettelijke wil hem zal moeten brengen tot het slaan van zijn zware taak, de vluchtelingen over de gehele wereld uit hun armzalig bestaan te verheffen, zij ons alder wens, dat God hem hier toe de onmisbare kracht zal geven.

Ni.

EEN EN VIJFTIG DUBBEL NUL

Voor het geval, dat U van Uw gino of spaarbankboekje geld wilt sturen naar Vluchtelingenhulp 1954, Den Haag, het gironummer is één en vijftig dubbel nul: 51.001

9	10	1	2	3	4	5	6	7	8	13	14	
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
e	n	u	r	o	o	r	o	o	r	o	o	r
34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46
47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59
65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77
76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88
t o e h o m s t												

UW KERNOORZITTER:

DE WERELD WAARIN WIJ LEVEN dienen!

ER ZIJN NOG MENSEN IN NOOD, lezers. U leest in de kranten, dat er mensen getroffen worden door natuurrampen, door oorlogen en door allerlei andere nare gebeurtenissen.

Als wij daarover lezen, zeggen we tegen elkaar: „Wat erg, he?" en dan is zo ongeveer ons medeleven betoond.

Voor ons: 1944. Voor hen 1954!

Dit betekent, dat alles wat U geeft, door de Directie zal worden verduubeld.

Op 25 en 26 November doen wij dus een beroep op U en wij rekenen dus op Uw medewerking, want het gaat om

Overbodig artikel
DIT ARTIKEL zou eigenlijk overbodig moeten zijn. Een ieder zal namelijk zonder meer willen helpen als een medemens in moeilijkheden verkeert. Helpen voor zover een ieder kan helpen en dat is nu de kern van het gevoel.

vinkje spelen. Gij, v. d. H.-er, die op uurloon werkt, geeft toch niet het kale uurloon, maar het uur in k o m e n, dat is dus het uurloon plus de gemiddelde premie van één uur. En zij, v. d. H.-er, die een maandsalaris ontvangt, berekent het uurloon toch niet door het maandsalaris door 4 1/2 x 48 te delen? U werkt immers 44 uur en moet dus delen door 4 1/2 x 44.

Waarom al deze „voorschrift...?" Wel menzen, U begrijpt het bedrag, waarvoor wij tijdens de uitbetaling van lonen en salarissen zullen collecteren, moet zo hoog mogelijk zijn. De Directie heeft bovendien te kennen gegeven, dat zij het bij deze gelegenheid niet erg vindt, wanneer zij op „onkosten" wordt gelaagd.

Duime schotten, zonder daks, bepalen de grootte van „een huis". En de „kamers" worden gevormd door over gespannen draden opgehangen oude kleden.....

VIER MOGELIJKHEDEN

De Hoge Commissaris ziet vier belangrijke mogelijkheden om de vluchtelingen economisch en sociaal te vestigen: a. op-neming van vluchtelingen in de landbouw, b. woningbouw in gebieden waar werk is, c. vaktscholing van jongeren en d. vestiging in ambacht, het zakenleven en in de vrije beroepen.

Het zal U duidelijk zijn, dat, willen wij met zijn allen een gezonde wereld opbouwen, er nog iets méér nodig is dan alleen die paar simpele woordjes: „wat erg".

Wanneer wij U de Februariramp 1943 in herinnering brengen, waarbij ons toch in een sneltreinvaart uit alle mogelijke landen hulp werd verleend, om nog maar niet te spreken van de ontvanger sleem in de winter 1944—1945, dan zult U het ons zijn, dat wij een ereschuld hebben, indien elders in de wereld een beroep op ons wordt gedaan.

Dit beroep wordt nu gedaan, op ons allen! De oorlog behoort bijna 10 jaar tot het verleden en nog altijd zijn er mensen, die, verdreven van huis en haard, in kam-pen zijn ondergebracht.

Deze situatie kan alleen veranderen als wij allen meewerken aan de oplossing.

U weet dat Mr. G. J. van Heuven Goedhart, een Nederlander lezers, belast is met de oplossing van het vluchtelingenvraagstuk; zou het nu niet treurig met ons gesteld zijn als wij „niet thinis" gaven, nu een ereschuld kan worden ingelost?

Er wordt niet veel gevraagd, heus niet. Wij weten al te goed, hoe elke cent moet worden omgekeerd. Vele kleinjes maken echter één grote en daarom vragen wij van elke v. d. H.-er, van hoog tot laag, één uur voor een toekomst voor Uw lij-dende medemens.

Dit betekent voor een ieder: één uur-loon. Laten we nu vooral niet schulte-